

5.7.2007

Dnro 456/4/06

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Jukka Lindstedt

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Mikko Eteläpää

POLIISIMIEHEN TOIMIVALTA MÄÄRÄTÄ VÄLIAIKAISESTA AJOKIELLOSTA

1 KANTELU

Kantelija pyysi 7.2.2006 päivätyssä kirjeessään oikeusasiamiestä tutkimaan Espoon kihlakunnan poliisilaitoksen poliisimiesten menettelyä väliaikaisen ajokiellon määräämisessä 2.1.2004. Kantelijan mukaan hänen ajokorttinsa "hylytettiin tammikuussa 2004 ilman, että olisin kuljettanut, omistanut tahi matkustanut ajoneuvolla". Kantelija kirjoittaa, ettei häntä ole syytetty mistään eikä hän "kyselyjäni lukuun ottamatta ole saanut mitään tietoa mikä johti ko. tilanteeseen". Kantelija kirjoittaa, ettei ole "syyllistynyt rikkomuksiin tai aiheuttanut minkäänlaista haittaa".

Määräys väliaikaisesta ajokiellosta annettiin tiedoksi kantelijalle 2.1.2004. Päätöksen perusteena oli tieliikennelain 76 §:n 4 kohta. Määräyksen antaja ylikonstaapeli perusteli ratkaisuaan: "Ajokortti otettu poliisin haltuun kantelijan huumausaineiden käyttöön liittyvän terveydentilan seurannan takia. Kantelija käyttää säännöllisesti huumausaineita eikä ole sovelias toimimaan ammatissaan autonkuljettajana ennen kuin on esittänyt tarvittavan lääkärintodistuksen raitistumisestaan."

Espoon kihlakunnan poliisilaitoksen tarkastaja teki 19.4.2004 päätöksen, jonka mukaan kantelija määrättiin ajokieltoon toistaiseksi tieliikennelain 75 §:n 2 momentin 1 kohdan nojalla. Päätöksen oheen liitettiin kehoitus lääkärintodistuksen esittämisestä. Kehotuksen mukaan "Teidän tulee toimittaa lääkärintodistus terveydentilastanne, jossa on otettu kantaa päihderiippuvuuteenne saadaksenne ajokorttinne takaisin."

3 RATKAISU

3.1 Tapahtumatiedot

Käytettävissä olevan selvityksen perusteella Espoon poliisi sai 2.1.2004 ilmoituksen, jonka johdosta poliisipartio joutui vierailemaan kantelijan asunnossa.

Poliisi tapasi huoneistosta muun muassa kantelijan sekä eräitä muita henkilöitä, joista eräs oli poliisin tullessa paikalle poliisin havaintojen mukaan käyttänyt suonensisäisesti huumausainetta. Poliisin puhuttelussa päihtyneeltä vaikuttanut kantelija kertoi toimivansa erään kuljetusliikkeen palveluksessa autolähettinä. Kantelija kertoi poliisille olevansa päihderiippuvainen ja käyttävänsä tiettyjä huumausaineita ehkä 2–3 kertaa viikossa.

Kantelijan kertoman perusteella ylikonstaapeli otti kantelijan ajokortin haltuunsa ja määräsi hänet väliaikaiseen ajokieltoon ajokyvyn ilmeisen heikentymisen takia kehotuksin toimittaa päihdealaan perehtyneen lääkärin lausunto siitä, että hän täyttää ajo-oikeuden haltijaa koskevat terveydentilaa koskevat vaatimukset. Ylikonstaapelin väliaikaista ajokieltoa koskevassa päätöksessä ei ollut annettu määräaikaa kehotetun lääkärin lausunnon toimittamiselle.

Kun kantelija ei toimittanut ylikonstaapelin antaman määräyksen mukaista lääkärinlausuntoa, tarkastaja määräsi 19.4.2004 kantelijan toistaiseksi voimassa olevaan ajokieltoon tieliikennelain 70 §:n 1 momentin ja 75 §:n 2 momentin nojalla. Päätöksen yhteyteen liitettiin kehoitus lääkärintodistuksen toimittamisesta ajo-oikeuden takaisin saamisen ehtona. Päätöksen merkintöjen mukaan päätökseen oli liitetty valitusosoitus. Saatujen tietojen mukaan kantelija ei ole valittanut asiasta Helsingin hallinto-oikeuteen.

3.2

Saadut selvitykset

Ylikonstaapeli kertoo tehneensä ratkaisun väliaikaisesta ajokiellosta kantelijan kertoman, poliisin tiedossa olevan kantelijan entisyyden sekä kokonaisarvostelun perusteella. Ylikonstaapelin mukaan voimassa olevat säännökset "eivät edellytä henkilön tapaamista ajoneuvon kuljettajana tieliikenteessä, vaan säännösten ja ohjeiden perusteella voidaan jo ennalta estävänä turvaamistoimenpiteenä määrätä henkilö ajokieltoon terveydentilan seuraamista varten, jos katsotaan alkoholin tai muun huumausaineen jatkuvan väärinkäytön aiheuttavan kuljettajan ajokyvyn heikentymisen siten, että hän aiheuttaa vaaraa liikenteelle."

Tarkastaja on selvityksessään kertonut määränneensä kantelijan toistaiseksi voimassa olevaan ajokieltoon, koska kantelija ei ollut kuukausiin toimittanut ylikonstaapelin väliaikaista ajokieltoa koskevassa päätöksessä edellyttämää lääkärin lausuntoa eikä "Kantelija muutoinkaan ollut antanut itsestään kuulua".

Espoon kihlakunnan poliisilaitoksen lupahallinnon tulosalueen johtajana toimiva ylikomisario on selvityksessään katsonut, että kyseessä olevassa tapauksessa poliisi on joutunut punnitsemaan, millainen olennainen vaara muulle liikenteelle kantelijan ajon sallimisesta olisi aiheutunut.

Etelä-Suomen lääninhallituksen poliisiosasto on lausunnossaan katsonut Espoon kihlakunnan poliisilaitoksen poliisimiesten toimineen asiassa lainmukaisesti. Poliisiosaston mukaan tieliikennelain 76 §:n 4 kohdan ilmaisu "ajon jatkuessa" tarkoittaa myös potentiaalista tulevaisuudessa tapahtuvaa ajamista; ei yksinomaan konkreettista ajamis- ja pysäyttämistilannetta. Poliisiosaston mukaan tieliikennelain 73 §:n 2 momentin mukaista terveydentilan selvittämistä

ei olisi voitu pitää riittävänä toimenpiteenä, koska huumausaineen vaikutuksen alaisena ajaminen aiheuttaa olennaista vaaraa muulle liikenteelle ja kantelija oli poliisille kertonut säännöllisestä huumausaineen käytöstään.

Sisäasiainministeriön poliisiosasto katsoo lausunnossaan, että turvallisuus liikenteessä on jokaisen perusoikeus perustuslain 7 §:n 1 momentin perusteella. Turvallisuuden ylläpitäminen liikenteessä on poliisin tehtävä poliisilain 1 §:n 1 momentin perusteella. Poliisin on lainsäädännöllisestä tulkinnanvaraisuudesta johtuvassa harkintatilanteessa tullut päätyä liikenneturvallisuutta edistävään perusoikeusmyönteiseen tulkintaan. Poliisiosaston mukaan jokaisen perusoikeuksista ja poliisilaissa säädetystä poliisin tehtävästä johtuen poliisilla on ollut suurempi intressi ylläpitää yleistä liikenneturvallisuutta kuin sallia huumausaineiden käytön ja päihderiippuvuuden myöntäneen kantelijan pitää ajo-oikeutensa ottaen huomioon, ettei ajo-oikeus ole jokaisen perusoikeus.

3.3

Arviointi

3.3.1

Poliisimiehen oikeudesta määrätä ajo-oikeuden haltija väliaikaiseen ajokieltoon terveydentilan perusteella

Kysymyksessä olevaan tilanteeseen sovellettavan tieliikennelain 76 §:n 4 kohdan (nykyisin 76 §:n 1 momentin 4 kohdan) mukaan poliisimies voi määrätä ajo-oikeuden haltijan väliaikaiseen ajokieltoon ja ottaa ajokortin haltuunsa, jos on ilmeistä, että ajo-oikeuden haltijan ajokyky on sairauden, vian tai muun sellaisen syyn vuoksi siinä määrin heikentynyt, että siitä aiheutuu ajon jatkuessa olennaista vaaraa muulle liikenteelle eikä terveydentilan selvittämistä 73 §:n 2 momentin mukaisesti voida tästä syystä pitää riittävänä.

Hallituksen esityksessä (HE 123/1997) eduskunnalle laiksi tieliikennelain muuttamisesta poliisille ehdotettiin oikeutta ajon keskeyttämiseen kuljettajan ajokyvyn ilmeisen heikentymisen johdosta. Edellytyksenä ajon keskeyttämiselle ja väliaikaiseen ajokieltoon määräämiselle olisi ajokyvyn heikentyminen siinä määrin, ettei ajon jatkamiseen ole edellytyksiä ilman olennaista vaaraa. Esityksen perustelujen mukaan tapauksissa olisi kyse liikennevalvonnassa ajoneuvon poikkeavan kulun perusteella tai liikenneonnettomuuden yhteydessä ilmenevästä ja selvästi havaittavasta kuljettajan poikkeavasta käyttäytymisestä, esimerkiksi sairauskohtauksesta tai muusta syystä johtuen.

Tieliikennelain 77 §:n 3 momentin mukaan väliaikaiseen ajokieltoon määränneen poliisimiehen on viipymättä ilmoitettava toimenpiteestä ajokiellosta päättävälle poliisille. Tämän on viipymättä päätettävä väliaikaisen ajokiellon pitämisestä voimassa.

3.3.2

Lääkäriinlausunnon hankkiminen

Tapausaikaan voimassa olleen tieliikennelain 73 §:n 2 momentin mukaan jos on syytä epäillä, ettei kuljettaja enää täytä ajokorttiluvan saamisen

edellytyksenä olevia terveystahtimuksia tai ettei hän terveydentilansa vuoksi enää kykene kuljettamaan turvallisesti sellaista ajoneuvoa, jonka ajo-oikeus hänellä on, poliisi voi määrätä hänet määrääjassa toimittamaan uuden lääkarin- tai erikoislääkärintodistuksen.

Sisäasiainministeriön ohjeessa "Päihderiippuvuus ja ajo-oikeus" (SM-2003-03220/Vi-3, 3.11.2003) viitataan Euroopan yhteisöjen neuvoston antamaan ajokorttidirektiiviin 91/439/ETY. Direktiivin liitteen III mukaan ajokorttia ei saa antaa eikä uudistaa hakijoille tai kuljettajille, jotka ovat alkoholiriippuvaisia tai jotka eivät kykene pidättäytymään ajamasta alkoholin vaikutuksen alaisena. Aikaisemmin alkoholiriippuvaiseksi todetulle hakijalle tai kuljettajalle ajokortti voidaan myöntää tai uudistaa asiantuntijalääkärin lausunnon ja säännöllisten lääkärintarkastusten perusteella, jos henkilö osoittaa olleensa raittiina määrääjän. Huumeitten ja lääkkeitten osalta direktiivin liite III toteaa, ettei ajokorttia saa antaa tai uudistaa hakijoille tai kuljettajille, jotka ovat riippuvaisia keskushermostoon vaikuttavista aineista tai jotka olematta riippuvaisia käyttävät niitä säännöllisesti.

Mainitussa sisäasiainministeriön ohjeessa todetaan poliisin menettelystä ajo-oikeudenhaltijoiden päihderiippuvuuden valvonnassa kohdassa 4.1, että rattijuopumukseen, törkeään rattijuopumukseen tai huumaantuneena ajamiseen syyllistyneiden osalta muiden kuin lyhytaikaisen ajo-oikeuden haltijoiden toisen teon jälkeen vaaditaan päihdealaan perehtyneen lääkarin päihderiippuvuusasiassa antama lausunto, kun teot on tehty viimeisen kolmen vuoden aikana. Huumausainerikolliset, joiden teot sisältävät myös omaa huumausaineiden käyttöä ja joilla on ajo-oikeus, määrätään kohtuullisessa määrääjassa toimittamaan päihdealaan perehtyneen lääkarin päihderiippuvuusasiassa antama lausunto. Ohjeessa todetaan, että jos ajo-oikeudenhaltijan kohdalta ei löydy muita seikkoja kuin edellä mainittuja tekoja, ajo-oikeudenhaltijaa ei tule määrätä ajokieltoon toistaiseksi.

Ohjeen kohta 4.2 koskee päihtyneenä säilöönottettuja. Kohdan ensimmäisen kappaleen mukaan voidaan ajo-oikeudenhaltija määrätä toimittamaan päihdealaan perehtyneen lääkarin päihderiippuvuusasiassa antama lääkarinlausunto, jos ajo-oikeudenhaltijan päihtyneenä säilöön ottamiset antavat perustellusti aihetta epäillä ajo-oikeudenhaltijan vaarantavan kuljettajana liikenneturvallisuutta. Kolmannen kappaleen mukaan muu kuin lyhytaikaisen ajo-oikeuden haltija voidaan määrätä toimittamaan päihdealaan perehtyneen lääkarin päihderiippuvuusasiassa antama lääkarinlausunto, jos hänellä on viimeisen vuoden kuluessa vähintään kolmesti puolen vuoden aikana päihtyneenä säilöönottoja.

3.3.3

Ajokieltoon määrääminen terveydentilan perusteella

Ajokieltoon määräämisestä säädetään tieliikennelain 75 §:ssä. Terveydentilan perusteella ajo-oikeuden haltija on määrättävä ajokieltoon, jos hän ei enää täytä 70 §:n 1 momentissa säädettyjä ajokorttiluvan myöntämisen edellytyksiä (75 § 2 mom. 1 kohta) tai jos hän ei poliisin asettamassa määrääjassa ole toimittanut vaadittua lääkärintodistusta (75 § 2 mom. 2 kohta).

Tieliikennelain 70 §:n 1 momentin mukaan poliisi myöntää luvan ajokortin saamiseen (ajokorttilupa) hakijalle, joka täyttää asetuksella säädetyt terveysvaatimukset ja jota ei alkoholin tai muun huumaavan aineen jatkuvan väärinkäytön vuoksi ole katsottava liikenteelle vaaralliseksi.

Edellä mainitussa sisäasiainministeriön ohjeen kohdassa 4.3 todetaan, että jos ajo-oikeudenhaltijan päihteiden käyttö voidaan kokonaisuudessaan arvioida sellaiseksi, että hänet on alkoholin tai muun huumaavan aineen jatkuvan väärinkäytön johdosta katsottava kuljettajana liikenteelle vaaralliseksi, hänet on määrättävä toistaiseksi ajokieltoon. Ajo-oikeudenhaltijan asiana on osoittaa päihdealaan perehtyneen lääkärin antamalla lausunnolla, että hän täyttää ajokorttiluvan myöntämisen edellytykset.

3.3.4

Säännösten arviointia

Kanteluasiassa on viime kädessä kysymys poliisin toimivallasta puuttua ajo-oikeuden haltijan ajo-oikeuteen muualla kuin liikenteessä huumaavan aineen jatkuvan väärinkäytön perusteella.

Käsitykseni mukaan jo itse tieliikennelain 76 §:n (1 momentin) 4 kohdassa käytetystä ilmaisusta "ajon jatkuessa" ilmenee, että säännös on tarkoitettu sovellettavaksi silloin, kun ajo-oikeuden haltija on tavattu ajotilanteessa. Lakia koskeva hallituksen esitys mielestäni vahvistaa tämän käsityksen. Lakia koskeva esitys annettiin sen perusteluiden mukaan, jotta poliisilla olisi oikeus "ajon keskeyttämiseen kuljettajan ajokyvyn ilmeisen heikentymisen johdosta". Hallituksen esityksen mukaan tapauksissa olisi "kyse liikennevalvonnassa ajoneuvon poikkeavan kulun perusteella tai liikenneonnettomuuden yhteydessä ilmenevästä ja selvästi havaittavasta kuljettajan poikkeavasta käyttäytymisestä, esimerkiksi sairauskohtauksesta tai muusta vastaavasta syystä johtuen. Muissa tapauksissa, joissa ajokyvyn menetys ei olisi ilmeistä eikä ajon jatkamisesta olisi katsottava aiheutuvan olennaista vaaraa, poliisilla olisi edelleen oikeus vain määräjän asettamiseen lääkärintodistuksen esittämiseksi." Edelleen hallituksen esityksessä perusteltiin lakia tältä osin sillä, että "liikennevalvonnassa on esiintynyt tilanteita, joissa on ollut ilmeistä kuljettajan ajokyvyn edellytysten puuttuminen fyysisistä tai psyykkisistä syistä". Lakia ehdotettiin muutettavaksi "tällaisen ilmeisen liikenneturvallisuusriskin ehkäisemiseksi."

Edellä kerrotuilla perusteilla poliisimies on käsitykseni mukaan toimivaltainen puuttumaan kuljettajan ajo-oikeuteen tieliikennelain 76 §:n (1 momentin) 4 kohdan perusteella vain liikennetilanteessa. Poliisimies voi määrätä liikenteessä tavatun ajo-oikeuden haltijan väliaikaiseen ajokieltoon ja ottaa ajokortin poliisin haltuun tilanteessa, jossa kuljettajaa on estettävä jatkamasta ajoa havaittavissa olevan terveydentilan heikentymisen takia silloin kun ajon jatkuessa siitä aiheutuisi muulle liikenteelle olennaista vaaraa. Sen sijaan liikennetilanteen ulkopuolella poliisimiehellä ei em. perusteilla ole toimivaltaa puuttua välittömästi ajo-oikeuteen.

Poliisin tehtävänä on sinänsä myös valvoa ajo-oikeuden haltijan terveydentilan vaikutusta ajo-oikeuteen. Kun on syytä epäillä, että kuljettaja ei enää täytä ajokorttiluvan saamisen edellytyksenä olevia vaatimuksia ("asetuksella säädetty terveysvaatimukset ja jota ei alkoholin tai muun huumaavan aineen jatkuvan väärinkäytön vuoksi ole katsottava kuljettajana liikenteelle vaaralliseksi") tai ettei hän terveydentilansa vuoksi kykene kuljettamaan turvallisesti ajoneuvoa, jonka ajo-oikeus hänellä on, poliisi voi vaatia esitettäväksi lääkärintodistuksen. Jos henkilö ei tämän perusteella enää täytä ajokorttiluvan myöntämisen terveysvaatimuksia, hänet on määrättävä ajokieltoon. Tällöin edellytetään muun muassa, että henkilö on terveydentilan tai jatkuvan päihteiden väärinkäytön vuoksi liikenteelle vaarallinen.

Mitä tulee sisäasiainministeriön poliisiosaston lausunnossaan käyttämään perusteluun, jonka mukaan "poliisin on lainsäädännön tulkinnanvaraisuudesta johtuvassa harkintatilanteessa tullut päätyä liikenneturvallisuuksi edistämään perusoikeusmyönteiseen tulkintaan", totean seuraavaa.

Perustuslain 2 §:n 3 momentin mukaan julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin ja kaikessa julkisessa toiminnassa on noudatettava tarkoin lakia. Tämän mukaisesti julkisen vallan käyttäjällä tulee aina olla viime kädessä eduskunnan säätämään lakiin palautettavissa oleva toimivaltaperuste. Viranomaisilla ei siten voi olla sellaista julkisen vallan käyttämistä tarkoittavaa toimivaltaa, jolla ei olisi nimenomaista tukea oikeusjärjestyksessä (HE 1/1998 vp, s. 74).

Poliisiosasto on lausunnossaan katsonut, että poliisilain 1 §:ssä säädetty tehtävä yleisen järjestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi sekä perustuslain 7 §:ssä säädetty jokaisen oikeus turvallisuuteen oikeuttaisivat tai jopa velvoittaisivat säädännöllisessä epäselvyytilanteessa poliisin toimimaan niin kuin kantelunalaisessa tilanteessa on toimittu. Näkemys on vähintäänkin ongelmallinen. Mielestäni käytetty peruste lähentyy sellaista yleistoiimivaltuutta, jota poliisilla ei voimassa olevien säännösten perusteella ole. Käsitykseni mukaan poliisin yksittäisiä toimia, joilla ei ole perustetta nimenomaisissa toimivaltasäännöksissä ei pidä ryhtyä oikeuttamaan perusoikeussäännöksiin palautettavalla turvallisuuden ylläpitämistehtävällä (kts. esim. Kaarlo Tuori; LM 6–7/1999 s. 920–931).

3.3.5

Ylikonstaapelin menettely

Ylikonstaapeli toimi kantelijan asuntoon hälytystehtävän saaneen poliisipartion johtajana ja määräsi kantelijan väliaikaiseen ajokieltoon häneltä huumausaineen käytöstä saamiensa tietojen ja hänen taustansa perusteella. Kysymys ei ollut liikennetilanteesta. Ylikonstaapelin menettelyn tarkoitus ei siten ole ollut estää kantelijaa jatkamasta ajoa liikenteessä vaan puuttua yleisesti tämän ajo-oikeuteen.

Edellä kerrotuilla perusteilla poliisimies voi kuitenkin määrätä ajo-oikeuden haltijan väliaikaiseen ajokieltoon vain liikennetilanteessa. Ylikonstaapeli on siten menetellyt asiassa virheellisesti.

Koska asiaa ei ole mielestäni ilmaistu täysin selvästi itse lakitekstissä vaan asia on pelkän säädöstekstin perusteella jossain määrin tulkinnanvarainen, pidän riittävänä, että saatan edellä esittämäni käsityksen ylikonstaapelin menettelyn virheellisyydestä hänen tietoonsa.

3.3.6

Tarkastajan menettely

Tarkastaja teki 19.4.2004 päätöksen kantelijan asettamisesta toistaiseksi ajokieltoon tieliikennelain 75 §:n 2 momentin 1 kohdan perusteella. Päätöksen yhteyteen liitettiin informaatio siitä, että hän voi saada ajo-oikeuden takaisin toimittamalla lääkärintodistuksen ajokyvystään.

Tarkastaja perusteli ratkaisuaan sillä, että kantelija ei ollut toimittanut lääkärintodistusta "raitistumisestaan" siten, kuin väliaikaista ajokieltoa koskevaan määräykseen oli kirjattu, eikä "kantelija muutoinkaan ollut antanut itsestään kuulua".

Totean, että tarkastajan päätöksessään käyttämän lakiviittauksen perusteella ajokielto on määrättävä, jos ajo-oikeuden haltija ei enää täytä 70 §:n 1 momentissa säädettyjä ajokorttiluvan edellytyksiä. Tarkastaja on siis arvioinut, että kantelija on alkoholin tai muun huumaavan aineen jatkuvan väärinkäytön vuoksi kuljettajana liikenteelle vaarallinen.

Tarkastaja viittaa selvityksessään siihen, että kantelija oli määrätty väliaikaiseen ajokieltoon viimeksi kuluneitten kolmen vuoden aikana tapahtuneiden omaa käyttöä sisältäneiden huumausainerikosten ja juopumuskiinnottojen perusteella. Näin ollen – ja koska kantelija ei toimittanut mainittua lääkärinlausuntoa – tarkastaja määräsi toistaiseksi voimassa olevan ajokiellon.

Ajokiellon hallinnollisen määräämisen edellytyksenä lain mukaan on, että ajo-oikeuden haltijan päihteiden käyttö voidaan kokonaisuudessaan arvioida sellaiseksi, että hänet on alkoholin tai muun huumaavan aineen jatkuvan väärinkäytön johdosta katsottava kuljettajana liikenteelle vaaralliseksi.

Lain tarkoitus ja em. ohje huomioon ottaen ei tarkastajan olisi tuossa tilanteessa tullut määrätä kantelijaa toistaiseksi voimassa olevaan ajokieltoon. Tarkastaja on selvityksessään viitannut kantelijan huumausainerikoksiin ja päihtymyssäilöönottoihin. Kumpikaan peruste ei sisäasiainministeriön ohjeenkaan mukaan ole peruste ajokiellon määräämiselle; ohje lähtee käsitykseni mukaan siitä, että näillä perusteilla määrätään toimittamaan päihdealaan perehtyneen lääkärin päihderiippuvuusasiassa antama lausunto.

Oikea menettely ottaen huomioon em. ohje ja se, että myöskään väliaikaisen ajokiellon määräämiseen ei edellä kerroitu perusteita olleet perusteita eikä kantelijalle annettua päätöksessä ollut edes asetettu lain edellyttämää määräaikaista lääkärinlausunnon toimittamiselle, olisi käsitykseni mukaan ollut se, että tarkastaja olisi palauttanut kantelijan ajo-oikeuden ja määrännyt tämän toimittamaan määrääjässä päihdealaan perehtyneen lääkärin päihderiippuvuusasiassa antama lausunto, mikäli tieliikennelain 73 §:n 2

momentin mukaiset edellytykset tähän täyttyivät. Jatkotoimet olisivat tämän jälkeen riippuneet lääkärinlausunnosta.

Saatan edellä esittämäni käsityksen tarkastajan menettelystä hänen tietoonsa.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.3 esittämäni käsityksen ylikonstaapelin ja tarkastajan menettelyn virheellisyydestä heidän tietoonsa. Tässä tarkoituksessa lähetän heille jäljennökset tästä päätöksestäni.